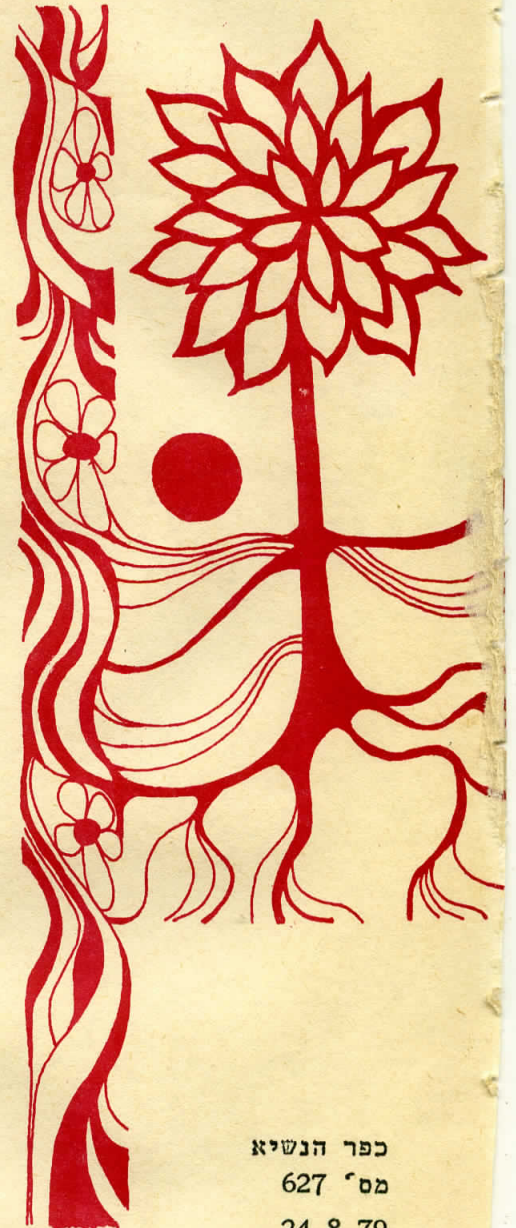

דברי הכפר

לפעמים מתחשק לי
לחזור אל הימים ההם,
הווה אומר:
במקום לשרוק לך מלמטה -
סרנדה לגמר.

גיטרה אפשר לשאול
או לקנות - זה לא יקר
לשיר יש לי קול
ומנגינה בוחרים
אחת מיני רבות
שמכירים.

הכל מוכן, כל הכלים.
חסרות רק המילים
לא סתם דברי שיח ושיג
אך אפ אלה כיום
אי-אפשר להשיג -

אולי את מוכנה לחבר לי ?

נעמי בן-גור

כפר הנשיא

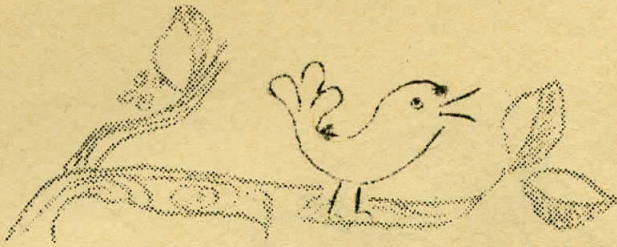
מס' 627

24.8.79

א' באלול

תשל"ט

①

מה
נע
?

15.8.79

מתנדבי יעקב מימון
ת.ד. 7237 - ירושלים

ידידנו,

עד כמה שידוע לנו, הנך אחד מני רבים
שזכו לפעול במחיצתו של יעקב מימון ז"ל,
במרוצת השנים - או אחד מאלה הממשיכים
כיום את מפעלו המבורך.

עלה בדעתנו לכנס כל אותם מתנדבים, מכל
השכבות והמוצאים, מכל קצוות ארץ,
ל מ פ ג ש - ר ע י ס בירושלים, במלאות
שנתיים למותו.

יתכן וגם נשיא המדינה יכבד אותנו בנוכחותו.
כן בקשנו מאחדים מבין מתנדביו הותיקים
ומבין מטופליו של יעקב - להעלות זכרונות
ולספר "קטעים" מהימים ההם. לאלה יתלווה
סרט קצר ("מכתב ללינה"), שקופיות וזמר
"מלב אל לב" (שירים שאהב יעקב) וכן
נקיים חצוגת תמונות ותעודות מן העזבון.
אם יש בידיך חומר מעניין נוסף - אנא
הודע לנו, ונשמח לצרפו.

נשמע מעט על המשך הפעולה, על תוכניות
לעתיד - ואולי נחשוף מקורות חדשים-
ישנים של התנדבות ?

מכל מקום, אנו מצפים לך ולחבריך. ומכיוון
שאינן בידינו, למרבה הצער, רשימת כתובות
מעודכנת - אנא בדוק וודא שכולם הוזמנו
והשתדל לגייס ולהביא אתך רבים ככל האפשר.

להתראות בכנס !

דינה מימון
קורט מאירוביץ
יואל דורקס.

החברים המעוניינים לנסוע לירושלים,
מתבקשים להתקשר עם ריני כהן עד 31.8.

* מי שלא נכח בשבוע שעבר במופעי השירה
והאופרה, הפסיד.

* ומי שאמר שלאוסטרלים אין חוש הומור גם
כן טועה, בשבת שעברה הם העבירו לנו ערב
מהנה מאד בפנטומימה, שירה ומוסיקה ואח"כ
גם הספקנו לרקוד ריקודי-עם, שזה היה
שינוי נעים.

* בימים אלה מציגות ריני כ', יעל נ' ולילה
את פרי עבודתם ביריד האומנות בחצור -
ומסתבר שדווקא את הדברים ששמו לתצוגה
בלבד, אותם רוצים כולם לקנות.

* אסתר ויטהם מחלימה לאחר ניתוח, ומוסרים
שתהיה בבית בעוד שבוע - לבריאות !

* הילדים מבית הספר חזרו מקייטנה שהיתה
מוצלחת לדעתם של כל הגורמים ובשבוע הבא
נביא חלק מדבריהם בעלון.

* ביום ב' התקיימה שיחה במועדון עם ישראל
ביטמן מהאיחוד, וחבל שאנשים לא הגיעו.
לפיו יש לנו עתיד שחור מאד להתמודד עמו ...
האם יש עדיין כמה אופטימיסטים ביננו ?

* בימים אלה מתקיים מחנוך של ביה"ס בנושא
שפון משק הילדים ... כל המוכן להתנדב,
יתקבל ברצון.

* ברוך כהן חזר ממילואים, והחמולה של
רג'י יצאה לסיני.

ולכל אלה ששכחתי להזכיר אותם - אם לטוב
ולרע - סליחה.

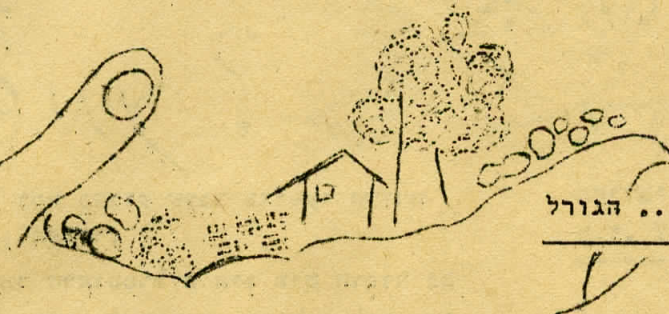
ש ב ה ש ל ו ם

יעל נתן-וינקלר

* מזל טוב וכל טוב *
* לשרה וצביקה *
* להולדת הבן - חן *

2

על דפיקות על הקיר ו..... הגורל

אריק שלום,

בחגובה למאמרי, אתה כותב ושואל "מה גורלם של אלה שלא אוהבים לדפוק בקיר או להעיר בפרהסייה על מה שמציק להם?" אני שואל אותך - "מה גורלם של אלה שלא נוח להם באווירה של רכילות, ביקורת מוסתרת? מה גורלם של אלה שצמאים להידברות פתוחה, לחסיסה בין-אישית, להתקרבות חברתית? מה הוא גורלינו של אלה שמעדיפים מאבק כנה על גבי נימוס שמחפה על קונפליקט? ואני עונה לך ולעצמי גם יחד, הגורל לא מוכתב לנו, הגורל בדינו.

אנו לא נולדים עצורים ומופחדים אחד מהשני. החברה הסובבת אותי "לימדה" אותי לא לבטא את עצמי, "חינכה" אותי לברוח מעימותים בין-אישיים. חלק מהמאבק האישי שלי הוא להתגבר על מה שמעוות בחינוכי, להתמודד עם החששות שמפרידים ביני לבין אחרים.

ממה ששמעתי מוותיקי הקיבוץ, חלק חשוב ממטרותיכם המקוריות היה ליצור מערכת יחסים בין אישיים פתוחה יותר. מסביב למדורה במנסורה לא הרגשתם שהיחסים ביניכם היו משוחררים יותר מסוג היחסים שהשארחתם מאחוריכם באנגליה? קיבלתי רושם שהייתה לכם תחושה שהגורל בידיכם, שזה אתם שחקבעו מה יהיה. האם זה לא כך? פשוט מפתיע אותי לשמוע אותך רומז שעלינו לקבל את האופי של בן-אדם כפי שהוא, כאילו אופי זה עובדה סטטית בשטח.

בקומונה שלנו בקליפורניה ניגשנו לעניין הזה כך: אנו חייבים להגיע לאיזון בין קבלה הדדית לבין דחיפה הדדית. כלומר, חשוב ללמוד לחיות אחד עם השני כמו שאנחנו, אך אם לא נדחף אחד את השני לצמוח אז נגלוש לסטגנציה.

הדחיפות חייבת להיות לפי ביקוש: איש אינו רוצה להדחף אם הוא לא קודם ביטא עניין ללכת בכיוון הדחיפה. אולי בקומונה טעינו בצד של דחיפות מהירות מדי - והיום ברור לי שאנשי קומונה בארה"ב יכולים ללמוד הרבה על חיי שיתוף מהקיבוץ. אך אם בקיבוץ נגלוש להשקפה שאומרת "בני אדם לא משתנים, לכל אחד האופי שלו, אין מה לעשות..." אז בשביל מה אנחנו פה? באיזה כיוון כן נפתח? בכוון של טלוויזיות צבעוניות, לקראת עוד חדר בדירה, למזגן בכל בית?

לי נראה שעדיין לא גמרנו לפנות את האבנים מהשדות שלנו. הסלעים של חסר הידברות מצטברים יום-יום ויחד יוצרים חומה של כפאון חברתי. זה מין חומה שצריכים לקדוח משני הצדדים כדי לראות אור, אבל ברגע שמביטים על מה ועל מי שנמצא בצד השני, העולם מתחמם, החיים נעשים מרגשים יותר. אה, אריק, מסתתרת חלוציות בקיבוץ היום, וחלק ממנה פה, ביננו לבין עצמנו.

בברכה,

יואב

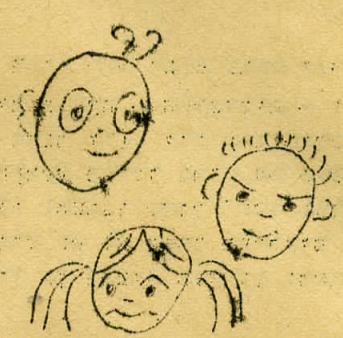
3

"בנינו" עמוד 3

מדוע הם אינם חוזרים עדיין ?

לפני כשבועיים, בין קיסור לקיסור, הסיק אילן את המסקנה שהבנים אינם חוזרים מפני שאין די אידיאולוגים במקום הזה, יש עניים ועשירים, אין עבודה עצמית והחמרנות שולטת בכיפה.

מסקנה זו מופרכת מן היסוד, כי אם בני המשק שעדיין לא חזרו - ואני סבור שיבוא יום וישבו רובם - היו מעוניינים באידיאליזם, ובמיוחד אידיאליזם קבוצי, היינו מוצאים אותם בקבוצים צעירים או במושבים חדשים ליד הגבולות. איפה הם החלוצים הצעירים האידיאליסטים האלה שדרך באבות קלה מדי בשבילם? יש כאלה שעדיין הולכים בעקבות קרסטופר קולומבוס ווסקו דה גאמא; יש כאלה שמנסים לצבר את המיליון הראשון מהאולקוס הראשון שלהם; ויש כאלה שלומדים. יתכן שיש בין הבנים ובנות ששייכים לשלש הסוגים האלה - אידיאליסטים, אבל בינתיים לא הגשימו את האידיאליזם הטמון בהם.

מה החשבה שאני נחתי לשאלה שהחברה מחו"ל שאלו? בני המשק רבים הוקסמו מן התרבות הזרה שחדרה לקיבוץ בתרמילו ובאישיותו של כל מתנדב וכל מתנדבת. היות והאבות המיסדים והאמהות המספלות לא שננו לבניהם את ה"אני מאמין הקבוצי", הסיקו בנים רבים שחיי העיר, התחרות הפראית של "מקום בצמרת", "בית משלהם" וחסי מנהל בית חרושת - הם החלום שיש להגשים.

כמה אירוני הוא שכיום החיים בכרכים מתחילים להתמוטט מרוב ניכור ושהרבה מן האנ-טליגנציה בורחים לאידיליה כפרית ביוון או דרום צרפת, חלקית למען הרגעת העצבים, וחלקית כדי להמלט מגובה המסים. לא בגלל סיבות אלו ישובו בנים, אני מקוה.

מהו ה"אני מאמין הקבוצי" (גרסא דברי אריק):

"אני מאמין באמונה שלמה שהקיבוץ הוא הצורה הטובה ביותר של הגשמת החזון הציוני של חברה יהודית שוויונית במדינה יהודית". (כמובן שכל זה קשור ב"אני מאמין יהודי" שעליכתבתי לא אחת). אני עדיין באמון שזו אמת!

יש נספחים ל"תורה" פרטית זו שלי: "אל תלך רכיל בחברך".

אל תאמר - "אוי, מספלת זו/מורה זו/מזכירה זו/ועדה זו/משק זה פן ישמעו בניך".

"לא תעיד עדות שקר - כלומר, אל תעטף קיסורים בעטיפה של אידיולוגיה".

"אל תדון את חברך עד שתגיע למקומו". (פרקי אבות)

- כלומר אם לא נסית, אם לא יושבת בוועדה ופעלת,

אם לא תרמת למסיבה בדרך כך שהיא - שתוק.

"את השנוא עליך אל תעשה לחברך" (הלל הזקן) -

בקצור, גם אתה פגיע, רחמנות ...

ובאשר לבנים שעדיין נמצאים אי שם, יש שני

סוגים: אחד, שישנה את השם התנ"כי היפה בבל"ת

לשם לועזי כגון Bullshit בתקוה להתקבל לחברה הנוכרית, ויש אחד שירים ראשו וריאה

המשך בדף 4...

המשך - "בינינו לבין עצמנו"

את הכעור שמפניו אנחנו, האבות, ברחנו, והוא יבין שכאן מקומו למרות שהר מירון איננו ההימאלייה ושהכנרת, אם כי גמדית היא, שלו. אידיליה ? אני אידיאליסט וחולם חלומות

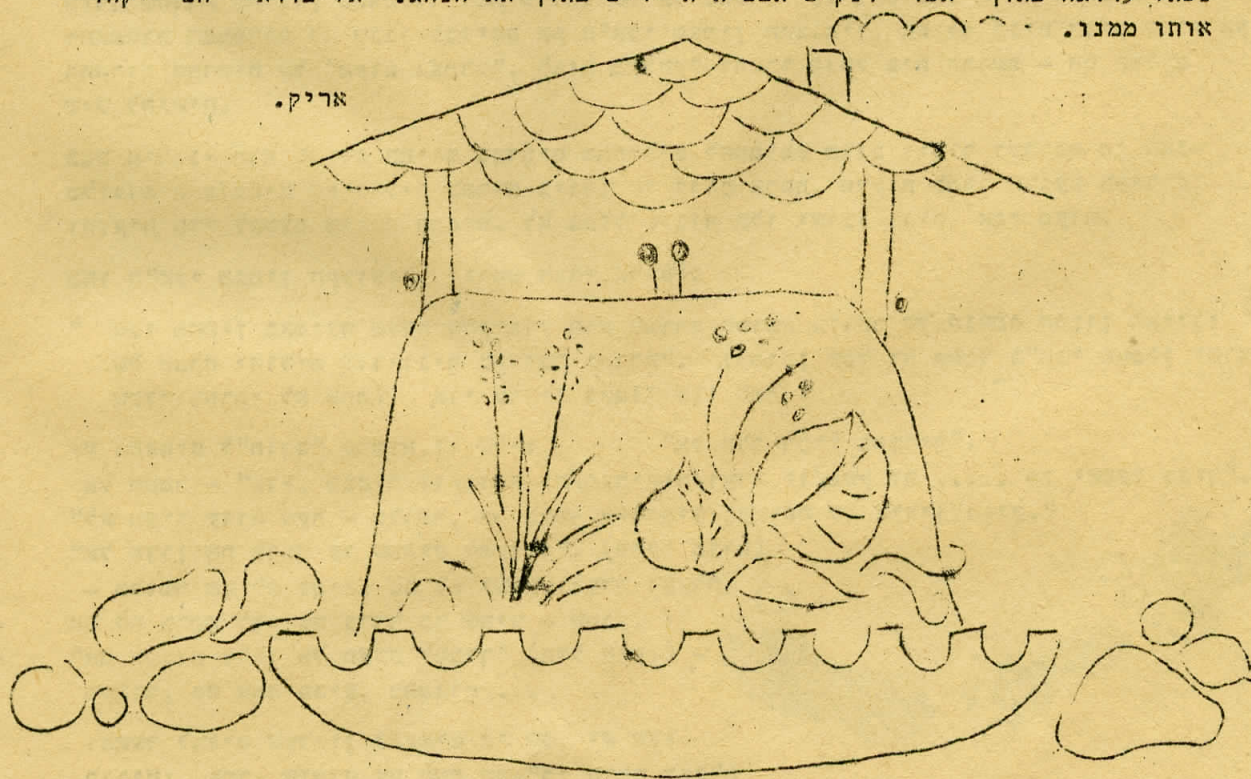
על ארכיולוגיה ויתומים

אצלנו, בואך לפרויקט, חופרים. יש כל החקוות שיגלו אם לא דינוזאורוס או מזבח כנעני, לפחות קלשון שהגנן - הנביא אבד ב-1951. בינתיים על יד בית הנריקס נוצר אגם, נוסח "ברכת רם" שלא יודעים מנין מימו נובעים. חפרו וחפרו ו"כל העם אז החפלא - מעצמו הוא החמלא" !

אבל עידן החלוציות לא תם: אחרי יבוש ביצות החולה הגיע חור יבוש ברכת הנריקס. למטה בחפירות מונה צנור חדש, מעשה החורשים, הזורעים בדמעה - השרברבים - ועל יד ביתי נמצא יתום - מחפר "קטן" (כמו שקרנף "קטן" כן מחפר זה). יום אחד חזרנו הביתה והוא היה, עם אפו ("שופאל" בעברית צחה) מונה על הקרקע כאילו מריח את השתילים שרעייתי שתלה. זה כמעט שבוע שהוא נמצא כמוך לביתנו וחשבנו מתוך "צער בעלי חיים" כמוך, שאולי רצוי שנכניס אותו לפנים הבית - מי יודע אם לא מפחז מעקרבים או צפעים. ביום א' בא אבא שלו - "שופאל" גדול באמת, הציץ עליו מן הכביש העליון וראה שבנו הקטן נמצא בידיים טובות - ונסע לו.

החלטנו. ברצוננו לתת ל"שופלון" - כך קוראים לו - בית, ואם לא יקחו אותו בקרוב נשחל ערוגה בחור "אפו" ונקים תצפית תיירים בחור תא הנהג. אז בודאי "הם" יקחו אותו ממנו.

אריק.

5

זכרי תודה

ב"ה

לכל בית כפר הנשיא,

להורים שלי, לכל האנשים שגדלו אותי, לכל האנשים שבמשך החיים במשק - עזרוני -
לכל החברה שאיתם גדלתי - לכל - לכל שהינו חלק מביתו של אדם, פיטת אדמה, צמחים -
נוף - שבילים - לכולם - לכולכם אני רוצה להרכיז בפניכם ולומר מעט ממה שיש לי
להגיד.

פעם בשנה - בתקופה של גשמים מרובים, הנחל יכול לעבור על גדותיו. תקופות בחייו
של אדם - גם הן כתוצאה משפע - של קבלה וטוב - רגשותיו עוברות של גדותיו - ואינו
יודע כיצד יביע תודתו. לאנשים שאותם אוהב מכבד ומעריך.

יודעת - כיום - דרכינו שונות. אם יש כבוד הדדי - נתון - איננו שייך למציאות
שלנו. אני יודעת - הבסיס - לכל מה שהגעתי - חייבת בראש וראשונה להורי -
ולמחנכים שלי.

שלא ירגיש איי-מי צער. לא סטיית מהדרך - ואין אני זקוקה, לרחמים, הכוון -
כוון של טוב הוא - הערכים אני מקווה דומים, וכווני - לפשטות ותכליתיות אינם
סותרים הכוון שבו דוגל קבוצ (כך אני מקווה).

ביום חתונה - אדם עושה חשבון, מה כן שייך אליו - מה הוא רוצה להשאיר מאחוריו.
עושה הוא חשבון ורואה עד כמה איננו לבד - ורואה שורה אינסופית של אנשים להם הוא
חייב תודה.

הורים שלי, אנשים טובים - חברה של הכיתה ועוד ...

תודה ענקית - גם לאלה שבאו כל הדרך לעצמונה והגדילו שמחתנו - גם אם
נדמה היה שלא הורגשו! וגם תודה על השמחה בבית.

יודעת אני שיש לי בית חם ואוהב בצפון, אליו אוכל חמיד לבוא.

תודה ואלף עוד -

ג'די ומרב

דוונברג

אל חברי כפר הנשיא

ברצוני להודות לחברים אשר השתתפו עמנו באבלנו על מות אבי, הן באופן
אישי והן בכחב.

אני מקווה שעכשיו ברור מדוע לא יכולתי לשמור על קשר עם כפר הנשיא.

מעתה ביתנו בקריית טבעון, רח' השקדים 58, טלפון 04-934180, פתוח

לכל מי שמזדמן באקראי או שלא באקראי.

להתראות

אילנה שוורץ

6

תהי וקהל עשירי ע"כ 1313

אדם מאמין אינו אדם יודע,
אדם יודע אינו זקוק לאמונה.
היש בינינו אדם כזה ?

!!
??

" לחפש את המהלך באין, לחפש את האינסוף בסוף .."
אינני סבור שלכך התכוונת, אך כשהדגש הוא על "לחפש" - הרי זאת פעילות, תנועה,
חיים, ואני אכן סבור שכך יש לראות את פני הדברים.

האם אין לחשוש מלהגיע לכד-הזהב-שבקצה-הקשת ?
האם אין טעם לחשוש מ"למצוא את עצמך בקצה הדרך" ?

החיים הם תנועה ותנועה היא קו בממד בלתי נודע - הזמן.

מודעותנו מצטמצמת לנקודה על גבי קו זה: - נקודת ההווה, ממנה מתפתלים שלוחות
הזכרון והדמיון אל מעבר והעתיד; ושמה הכל קיים מעבר להכרה ולמודע?

אזי "הדקות (אמנם) חולפות, נשארות".

מסתבר שהחיים הם חפוש מתמיד כשהמטרה (כד-הזהב, אלוהים או כל מטרה שהיא) אינה
מהווה אלא נקודת מיקוד.

כשם הצייר חייב לצייר על משטח כלשהו: ניר, עץ, אבן, קיר - כך חייב המחפש לחפש
משהו - אך בידיעה שהחיפוש עצמו הוא העקר.

ובחיי היום יום:

מטפלת ההולכת לטייל עם 4 זאטוטים לתל-רומן, האם הדגש הוא על "לטייל"? או האם
חשוב להגיע לתל-רומן?

כמה מאתנו נהנים מהנסיעה למקום כלשהו?

כמה מאתנו "רוצים כבר להגיע" ?

כמה מאתנו מרוצים כשיש תכליתיות באסיפה: ישנן החלטות רבות יותר ופחות דיונים?

כמה מאתנו נהנים מעצם ההשתתפות (הפאסיבית כמו האקטיבית) באסיפה?

כמה מאתנו חיים כאילו היעילות היא העיקר?

(וכמה מקוראי שורות אלה כבר העמידו אותי בקיצוניות השניה !?)

על כן, חוששני שאין זה מתריד אותי במיוחד כשאדם זה או אחר מוצא לו צורת חיים
מסוימת - נעשה דתי אם תרצו. אינני סבור שעלינו "להחזיר אותו בחשובה". אמנם
יש בהחלט מקום להתנגדות לגבי פעילויות שונות או אפילו דרכי מחשבה - כגון התנחלות,
ארץ-ישראל-שלמה ולאומנות-נוסח-גוש-אמונים.

יש לזכור כי הפאנאטיות הדתית (גם אם היא פרי דמיונינו בלבד) מתאזנת ע"י הקנאות
האנטי/דתית כשהמשותף לשניהם הוא הדת !!

וכמשל אותה דרישה של הרמטכ"ל הנוכחי מחיילי צה"ל לכבוש כובעים על הראש, ואותה
תגובה מסורחית של החייל לנסות להסיר את הכובע מעל הראש - כשהמשותף הוא שלשני
הצדדים הכובע נמצא בתוך הראש !!!

דוד אלמן.

7

"התכנה ועתידי" 131

בפעם האחרונה שהאספה הכללית זינה בנושא עתיד המפעל, הוחלט להביא הנחיות חדשות בפני האספה, על מנת לאפשר גיבוש תוכניות נוספות ביחס לפתוח העתידי של המפעל, שיאפשרו את חיסול העבודה השכירה.

לקראת המשך הדיון בעניין הנ"ל, שצריך להתחדש באחת האסיפות הקרובות, ברצוני למסור כאן על צעדים שננקטו מאז הדיון האחרון.

המזכירות פנתה לשלושה חברים - שהם קולין, ברוך ואני - בבקשה שנעשה נסיון לגבש הצעה משותפת להנחיות החדשות שיש להביא בפני האספה.

דבר זה נעשה, ולהלן הניסוח המוסכם שיבוא בפני האספה:

(1) האספה מטילה על מוסדות המשק לקבל לידיהם תוכנית השואפת לצמצום הדרגתי של העבודה השכירה במפעל, עד לחיסולה המוחלט, (להוציא עובדי הנדסה וטכנולוגיה בדרגים מעולים).

(2) בהתאם להנחיות הנ"ל תכלול המסגרת החדשה למפעל מעשייתי בכפר הנשיא את המרכיבים הבאים כחלק אינטגרלי של התוכנית:

א. כל העבודות של המפעל (להוציא עובדי הנדסה וטכנולוגיה בדרגים גבוהים) יתוכננו לבצוע על ידי חברי המשק.

ב. מפעל שיהווה מקור קיום חשוב לחברה.

ג. תוכנית שתספק מירב הבטחון הכלכלי או פיצוי נאות לפועלים בעלי הוותק.

(3) לאחר קבלת תוכנית כנ"ל, דורשת האספה עבוד תוכנית של הערכות המשק בענייני כוח אדם, מותאמת למשימות שהוטלו על הענפים היצרניים.

מה הם השינויים בהנחיות האלה לעומת ההנחיות הקודמות, ובאיזה אופן הן פותחות לפנינו אפשרויות חדשות לשרטט תוכנית, שיכולה להתקבל על דעת רוב החברה?

הסעיף הראשון שואף לחיסולה המוחלט של העבודה השכירה, ואינו מסתפק ב-80%. זהו הבדל מהותי מאד, כי כל התוכניות הקודמות התבססו על ההנחה שחלק מן הפועלים השכירים ישארו ויבצעו עבודות שחברי המשק לא ירצו לעסוק בהם.

בסעיף השני נקבע במפורש שהתכנון חייב להתייחס לבעיית של עבודות שחברים אינם רוצים לעשות אותם, ולתכנן את העבודה בהנחה שחברים יעשו אותה. (שיפורים טכנולוגיים, שיפורים סביבתיים והקלות ביחס לעבודות הפיזיות הקשות היום).

באותו הסעיף בפרק ב' הוסרה המגבלה החמורה הקודמת, שאין לפגוע ברמת הרווחיות

הנוכחית של המפעל. המגבלה הזאת הכשילה, לפי דעתי. את עבודת הוועדה הקודמת. גם

אם נצליח להחליף חלק מן הפועלים על ידי מיכון ואוטומציה, אין זה מתקבל על הדעת

שניתן להפוך את הרווחים של המפעל של היום, כאשר נעבוד עם 100 פועלים פחות.

כמובן שצריכים לפגוע במינימום האפשרי ברמת הרווחיות הנוכחית, והפיצוי לפגיעה

אפשרית כזאת, חייב לבוא ע"י פתוח ענפי החקלאות והעמקת הייצור בהם.

המשך בדף 8....

8

המשך - "על עתידו של המפעל"

טעיף שלוש מבהיר שהבעיה של חיטול העבודה השכירה היא איננה בעיה של המפעל בלבד, אלא זאת בעיה הנוגעת למשק כולו, ורק על ידי השתתפותו הפעילה של כל הקיבוץ נוכל להגיע לפתרון הבעיה. לכן נדרש שכל המשק ייערך לקראת המשימה הרחבה הזאת, וכל התוכניות של כוח-אדם, של קליטה ושיכון, וכל ההערכות של המשק למשימות עתידיות חייבים להיות מכוונות ומותאמות למשימת חיטול העבודה השכירה במפעל. (ואני מקווה שלא רק במפעל אלא גם ביתר המקומות) - היא קיימת בקביעות. הערכות כזאת מחייבת עיצוב תוכניות הכשרה והכוונה של חברים צעירים כמו ותיקים, כדי שיוכלו לקחת את מקומם של פועלי הייצור בפועל של היום. כל זאת כמובן, במשך הזמן ובהדרגה.

אמונתי היא, שעם מאמץ מכוון ועם ההתמדה הדרושה, ניתן להגיע ליעדים הנ"ל תוך תקופה הנראת לעין.

שמואל חצור.

המשך - על המכללה האזורית תל-חי

המכון לאומנויות, יפעל בכל חוגיו הותיקים לאורך כל השבוע, ובכל שעות היום - (אריגה, מחול, ציור, תחרית, הדפסה, קרמיקה, צילום) כן ילמדו במכון חולדות האומנות, ונפתח חוג לפיסול.

פויט'ם נוספים מצויים אצל רכזי ו. ההשתלמות ורכזי ו. ההשכלה.

וכאן, בתל-חי, מחכים לכם !

ה צ ו ר

ימי נישואין

ימי הולדת

27.8 - אלזה ואדם בן-חנור

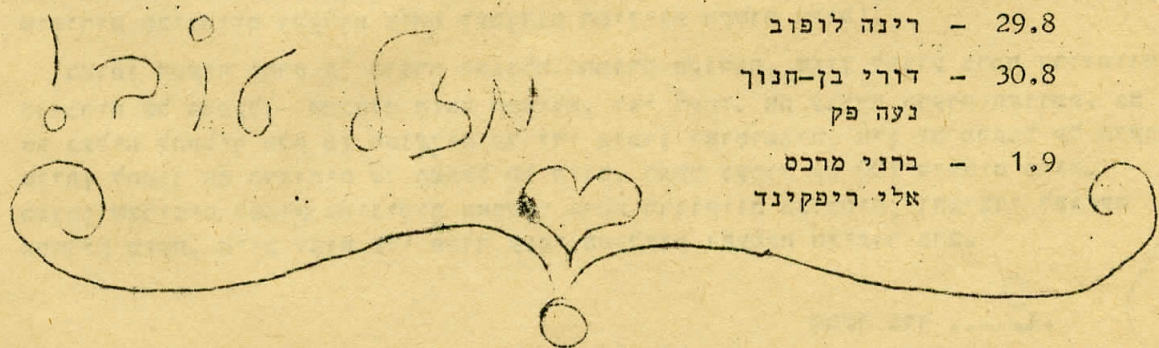
27.8 - בלנש לוי

29.8 - רינה לופוב

30.8 - דורי בן-חנור

נעה פק

1.9 - ברני מרכס
אלי ריפקינד

9

וועדת ההשתלמויות שמחה להודיע ש.....

קורס בשפור הלשון (עברית, כמובן) יתקיים השנה במתקונת של אשתקד, בהדרכתו של חיים כהנה. ז.א. שחי רמות, האחת תלמד משעה 12.00 עד 14.00 - והשניה משעה 14.30 עד 16.30 - ועד כמה שידוע לנו, בימי ג'.

היות וחיים יסיים את לימודיו בירושלים רק לקראת סוף חודש אוקטובר, יתחיל הקורס בהתחלת חודש נובמבר.

עם הופעת מודעה בנידון על "לוח ההשתלמויות", חברים מתבקשים להירשם וההרשמה מחייבת, כי בלי מספר מינימאלי של כ-10 תלמידים בכל רמה, מכללת תל-חי לא תסכים לפתיחת הקורס.

במפגש הראשון, כל התלמידים ייבחנו ע"י חיים ויחולקו לרמות.

בברכה,

וועדת ההשתלמויות

8.7.79

המכללה האזורית תל-חי

שלום !

מכללת תל-חי, על כל מחלקותיה השונות (אוניברסיטה - קורסים טכנולוגיים - קורס מטפלות - השכלת מבוגרים - מכון לאמנויות) מזמינה אותכם, להרשם לחוגים השונים, בשנת הלימודים תש"ם.

החוגים רבים, שעות הלימודים מגוונות (8.00-19.30) וספריה מקצועית לרשותכם, והעיקר תחבורה מובטחת !

באגף הלימודים הטכנולוגיים מתקיימים המסלולים הבאים: טכנאי חקלאות, הנדסאות בניין, הנדסאות מכונות, ושנה ראשונה של הקורס החקלאי הדו-שנתי המוכרת בשלמותה ע"י הפקולטה לחקלאות - ברחובות.

באגף לימודי החינוך, מתקיים הקורס השנתי למחנכות הגיל הרך (עדין ההרשמה נמשכת ..) וכך נקיים השתלמויות קצרות לעובדות החינוך.

בב"ה להשכלת מבוגרים מתקיימים החוגים הבאים: ספרות עברית, שיפור לשון עברית, אנגלית (4 רמות) צרפתית (2 רמות) ערבית (שפת אמצעי התקשורת). פרופ. אלי שביד מאונ. י-ם ילמד 2 חוגים, א) היסודות הרוחניים והתרבותיים של מועדי ישראל ב) סוגיות ציוניות (במסגרת השלוחה האוניברסיטאית) (שעות 16.15 - 17.30). כן נקיים קורס למדעי ההתנהגות. הלימודים מתקיימים מ-13.15-16.15, וההרשמה אליהם מתקיימת בחודש יולי, אוגוסט. קורס הכנה לבגרות במקצועות אנגלית ומתמטיקה - שעות והרשמה כבבי"ה להשכלת מבוגרים.

בשלוחה האוניברסיטאית, מתקיימים הלימודים מ-16.15-17.30, קעדין נותרו מקומות פנויים בחוגים אלו: מקרא, ספרות עברית, לשון עברית, הסטוריה של עם ישראל, לימודי א"י, ערבית, חינוך, הסטוריה של המזרח התיכון, סוציולוגיה, כלכלה, ובי"ס לעבודה סוציאלית.

המשך בדף ...8..

דו"ח ישיבת המזכירות - 19.8.79

=====

נוכחו: ג'וני פ', צילה ב"ר, משה ב"ח,
צביה כ', אלק ק', אנגה ס'.
נעדרו: ברוך כ', ינקל מ', יעל ש', רימונד ג'.

- (1) המזכירות רשמה בפניה את בקשתו של יאיר דוארי להתקבל לחברות. הבקשה תובא להצבעה באספה הקרובה.
- (2) הצעות ועדת הבנים בעניני כספים (בנוכחות מיכאל כ')
אחרי דיון ממצה, הוחלט להחזיר את הנושא לוועדת הבנים לשם הבהרה נוספת.
- (3) פנייה מהפדרציה הבריטית
אנשי הפדרציה הבריטית בארץ מתכננים כנס חגיגי לציון 30 שנות פעילות הפדרציה בארץ, ופנו אלינו בבקשה לארח מאורע זה בכפר הנשיא. הכוונה היא למפגש של מספר שעות, שיכלל סיור במשק, ברכות ותכנית אמנותית, כשהכוונה היא להזמין גם אורחים רמי מעלה וגם את אנשי ההתישבות העובדת הקשורים בפדרציה.
המזכירות ראתה את הפנייה באור חיובי וממליצה לאספה לאשר אותה.
הנושא יובא לאשור באספה הבאה.

We hear that the mifal annual dinner-dance was a great success, and was enjoyed by all the participants, as was the Australian ballet which many members attended on the same Sunday. Didn't you notice how quiet it was on the meshok/?

The incoming and outgoing secretaries are busy discussing all relevant material in order that Johnny may hand over to Inge completely in a week or two. Thank you Johnny and lots of luck to Inge.

Oded Avidor arrived last week. Welcome home. I think it can be safely said now that he has been accepted by his nephew Yavin. Congratulations to Sara and Zvika on the birth of a son Chen, and he is chen! We hope to celebrate the birth this coming Sunday.

The new first-graders will be calling their class "Marom" and they should be starting their studies on September 2nd.

The present Ulpan is about finished and Simcha is back in the kitchen temporarily. The next Ulpan starts at the beginning of October.

Our men in the orchards are ~~deep~~ into the second selective picking of "Jonathan" apples, with the good help of the volunteers. Where have the days of "mobilization" gone; when Chaverim would go down to the orchards at 4:00 am?

A Farewell Letter.

Dear all,

For two years we have been here. We learned a new way of life; the meaning of culture, responsibility and close relationship, and are only sorry that wasn't a "healthier" way to get to people. We hope that that chance will come.

The work was hard but satisfying in the outcome. The knowledge and personal contacts were in themselves a reward.

You are invited to visit us, if you are in our area at anytime. Our address is in the office.

Be seeing you

Yehudit and family.

Arrivals and departures

Moir and Jeremy returned this week. Good to see you again.

Betty and Yitzchak Eder left for Europe this past Sunday.

"Bon-voyage"

Esther Whitham is in Rambam hospital. We hear that she is improving. Hope to see you home and well very soon Esther.

Lily Marianowsky was recently a patient in Sfad hospital. She returned home looking and feeling much better. We hope she remains well.

A miracle--or-- and cat of G-d. IT RAINED ON FRIDAY!!
Perhaps it's a sign of a normal winter following last year's drought.

(2)

A reminder from the laundry.

During renovations, synthetics, fine cottons and wool items, will not be washed in the laundry. Any such items thrown in, will remain until after the work is completed.

Birthdays

Blanche Levy	27/8	Bernie Marks	1/9
Rina Lopov	29/8	Eli Rifkind	
Dori Ben-Hanoch	30/8		
Noah Peck			

Wedding Anniversaries

Ilse and Adam Ben-Hanoch 27/8

Congratulations to all

Shabat Shalom.